

.

()

.

.

:

-

« »

« »

« »

« »

-

:

- -

)

(

)« »

.(:

»

(:)«

):

.(:)(

»:()
()
.
.«
»:()
« »
» .« » »:
.(:)« : :
:)« » :)« »
.« » (. ()
»:
.(:)«
»:()
).« »:
(:
»:
(:)«
»:
:)«
« .()
()
»:
:)«... ()
.
.«

()

« » .« »:
:() « »

: - - :
»

« »
» «

*
.(:)

()
()

» :
.(/) «
.(/) « » :

:

« »

-

»

«

»

(:) «

»

:(/) «

:

»

.(/) «
()

:

()

()

:

» :

:«

:

»

«

:

:

«

»

(:)

»

.(- /)«

()

-

()

:

:

()

:

»:()

()

:

«

:

:

:

:

:

:

-

:

()

» :

.(/) « »

(:) «...»

:

:

:

-

:

)

(()

.

»

.(:) «

» :
(:) «

:

()

:

:

:

-

پیوند دعا و بداء (در آثار جلال‌الدین محمد مولوی)

جلیل مشیدی^۱

بینش مهم و با ارزشی که دعا را با بداء پیوند می‌دهد اطمینان به باز بودن نظام جهان است؛ زیرا خداوند طبیعتی از طباع نیست که فعل او بی اختیار و بی‌علم صادر شود و او قادر به پیشگیری و تغییر آن نباشد؛ بنابراین؛ امیدواری به آثار نیک اعمال و دعای خالصانه در راندن بلا و گرفتاری و حصول عمر طولانی و سعادت و آگاهی از آن که گناهان و به ویژه آزار رساندن به دیگران در زندگی انسان مشکلات و گرفتاری‌هایی را سبب می‌شود و به عبارتی دگرگونی زندگی بر پایه کارهای شایسته و ناشایست آدمیان (تاثیر رفتار انسان بر تغییر تقدیر مشروط) حقیقت بداء است. در این مقاله، به شرح و تحلیل آراء مولوی ضمن بهره‌گیری از آیات قرآن کریم و روایات شریف پرداخته شد و از مجموع بحث و پیوند آن با اندیشه‌های مولوی، اعتقاد او به مفهوم عام به بداء و ارتباط تنگاتنگ دعا با آن تبیین گردیده است.

واژگان کلیدی: بداء، دعا، مولوی، کاری شایسته و ناشایست، تقدیر محتوم مشروط.